

*ХИСАРЯ. ЧОВЕШКИЯТ ДУХ НА ПРИРОДАТА. АРХИТЕКТУРНИ
ОБЕКТИ В ПРИРОДАТА.*

БЕСЕДА 4

Санктпетербургски държавен университет

Апарина Светлана,
Кобзева Дария.

Ръководител: Мосинец Анастасия, кандидат на фил. науки

«Мисля, че тия минерални хисарски води имат голямо бъдеще. Те са цяла благодат за тоя щастлив край... Очаква се от човека, тоест от нас, да уредим умело и оползотворим тия народни богатства».
(И. Вазов)

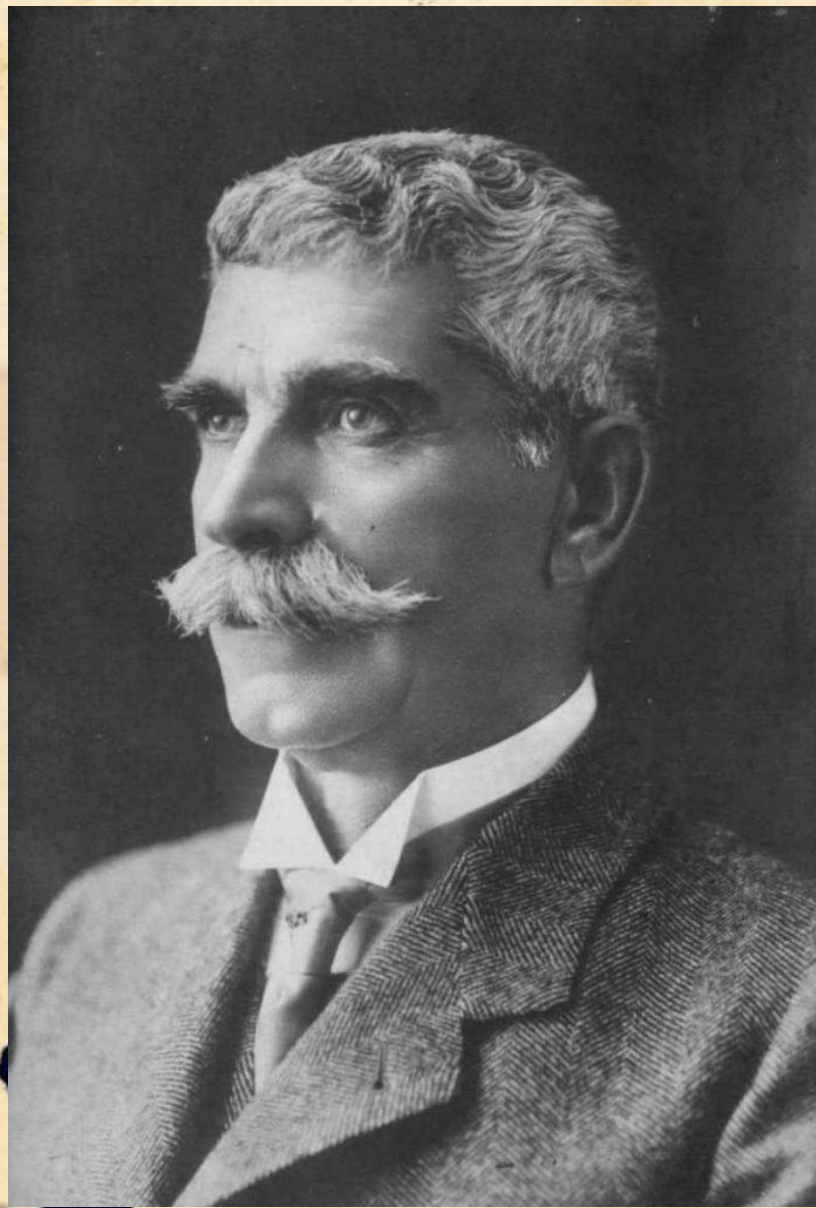

Камилите

Два Сфинкса

В полите зелени на Средна гора
два сфинкса недвижни, високо стоят.
От утро до вечер, от мрак до зора
един друг се гледат и вечно мълчат.
Главите им мъртви в небето стърчат,
дух някой на вечност от тях ни лети,
кат тъмни преданья те в хаоса бдят,
кат две вкаменени и тайни мечти.

И. Вазов

Хисарските развалини

*От векове бивши скелети печални,
стърчат тия голи стени
и будят в нас мисли и спомени
жсални
за някакви минали дни...*

*И тук, де е всичко шум, хубост и
радост,
вий спите под синия свод:
едни застарели сред толкова
младост,
едни мъртви сред толкоз живот!*

И. Вазов

Отечество любезно, как хубаво си ти!

Иван Вазов - "Отечество любезно...", рец. Богдан Дуков

Отечество любезно, как хубаво си ти!

*Как чудно се синее небето ти
безкрайно!*

*Как твоите картини менят се
омайно!*

*При всеки поглед нови, по-нови
красоти:*

*тук весели долини, там планини
гиганти,*

*земята пълна с цвете, небето със
брилянти...*

*Отечество любезно, как хубаво си
ти!*

И. Вазов

Момина баня

*Момата се къпе във тъмния вир.
Косата ѝ плува на дълж и на шир,
тя гмурка се мълком, играе и плиска,
потъва, изскача и гаче се киска —
момата се къпе във тъмния вир.*

И. Вазов

Момина сълза

Фонтан в Хисаря

Agua & Arte

Римските терми

Римските терми

Амфитеатър

Римска гробница

Мозаика

Вила Петровић

Ако не беше Хисаря в живота ми
– не, не зная дали бих написала
„Почакай слънце”, нито
„Сгъстена тишина”. Не бих
написала „Майка Парашкева. И
много още други творби.

Хисаря подкрепи здравето ми и ме
направи способна за творческа
дейност. На Хисаря дължа
своята голяма благодарност.

Когато идвам в Хисаря, струва ми
се, че пристигам в роден град.

Дора Габе

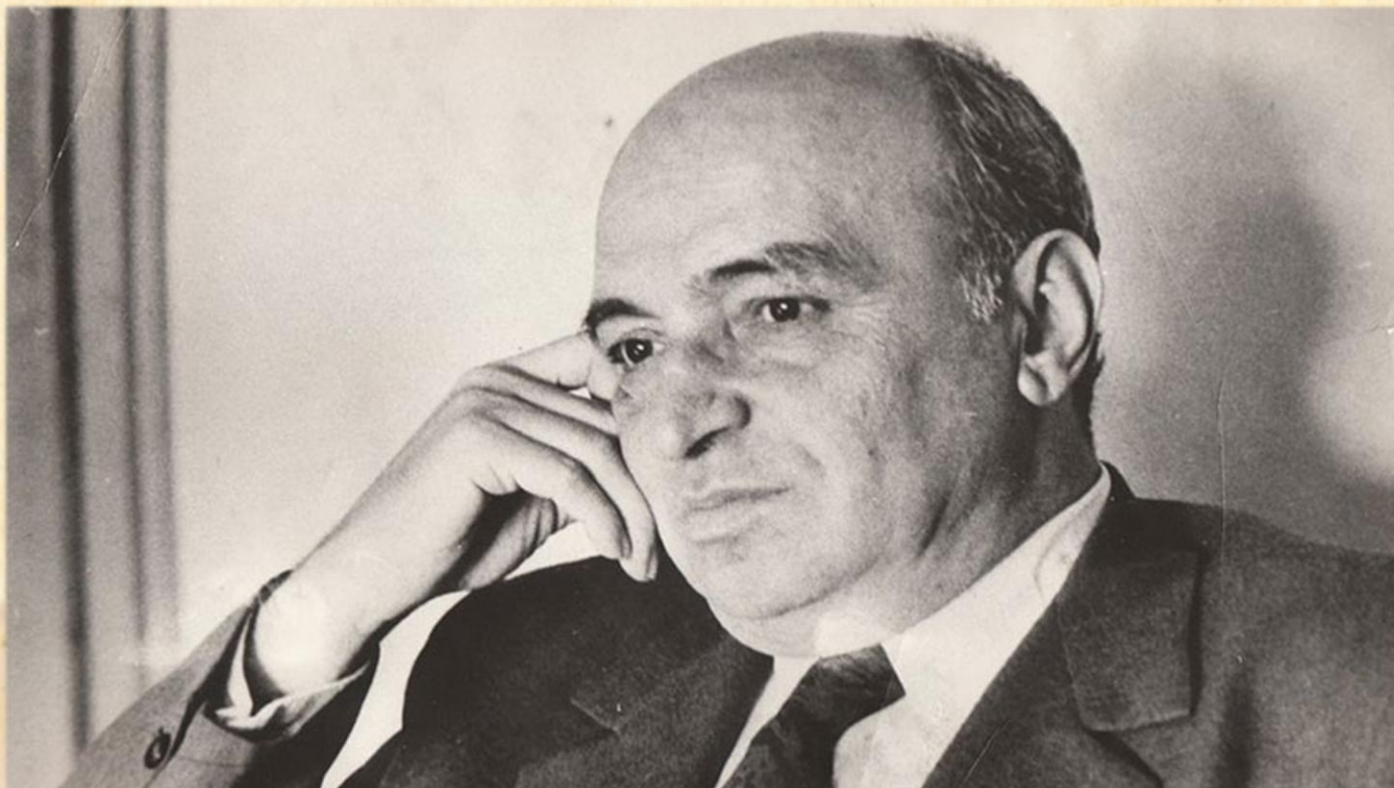
Незабравим е споменът ми от онова първо мое идване в Хисаря.

От тогава аз обикнах този прекрасен кът от родината ни, тези „Славееви гори“ както са ги нарекли още римляните в древността.

Тук всичко <...> въздейства благотворно за физическото и душевно здраве на човека и за вдъхновение и творчество на поета, на писателя.

Елисавета Багряна

С името на Хисар е свързана по-голямата част от моето целокупно творчество, особено през миналото десетилетие. Тук са написани почти всичките ми разкази. По някое време дори мислех да ги издавам в отделни томчета, под общо заглавие „Хисарски разкази“.

Струва ми се, че името Хисар завинаги ще остане свързано с творчеството на българските писатели. Дано някому не хрумне да смени това скъпо за нас име.

П. Вежинов

Така този град се превърна в съществена неотделима част от съдбата ми. И положително – в по-добрата част.

И ако трябва накрая да добавя някакво споменание, то е: нека градът развива все така пред очите ни своите хубости, но непременно да запази своята тишина и чистота, за да бликат и занаят все така не само минерални води в него, но и българското слово.

Л. Дилов